

ационалното обединение и съсѣдитѣ ни

Отъ какъ избухна общоевропейската война много се прина за националното обединение на народитѣ.

Всички воюващи държави се прагват да покажатъ на свѣта, тѣ сж правитѣ, невиннитѣ нападнатитѣ и че каузата, ято тѣ защищаватъ, заслужва импатитѣ и подкрѣлата на уралнитѣ останали държави. Икаръ че никой въ свѣта остана, който да не знае, днесъ голѣмитѣ международни мирни и военни конфликти сж дължатъ на сблъскване интересѣ на нациитѣ, или по оро на държавитѣ. Почти всички воюващи днесъ страни мжчатъ да убѣдятъ свѣта, тѣ се борятъ не само и изключително за своитѣ груби териториални интереси, но и за какви идеи и за защита на оправданитѣ и потиснати роли.

Въ този стрѣмежъ къмъ обединение въ идейна и привлѣкателна добродушнитѣ и вѣрующитѣ рица форма, най-вече си изпри принципа за националното обединение.

Въ името на този дѣйствиелно възвишенъ и святъ принципъ най-голѣмитѣ потисници поробители на народитѣ сж искатъ да ни убѣдятъ, а тѣхната мисия е да „освобождаватъ“ и обединятъ поробитѣ народи. Така Русия, ято собственъ народъ тегли въ грозното иго и която е побѣдила не малко чужди и родствени народи, тази Русия днесъ сж да увѣри свѣта, че тя се бори за освобождението и обединението на Полша. Ложното е само, че за тази дѣйствително хубава работа Русия се е вложила едва сега, когато я изложиха войната. А до вчера ялицитѣ най-много биваха потисвани отъ руската власт. Сега знае, разбира се, дали ова не ще бжде тѣй и слѣдъ вършването на войната.

Нашитѣ съсѣди не оставатъ до-долу отъ голѣмитѣ европейски шмекери. Гърция и Ромжния дебнатъ момента, за какво мислите? — „Да извършатъ националното си обединение.“ Ни повече, ни по-малко. Сърбия тоже; ето вече толкова мѣсеца воюва за сжщото — за своето национално обединение. Ако на голѣмитѣ все пакъ е позволено да говорятъ за освобождаване и обединение, защото често, по силата на стеклитѣ се обстоятелства, тѣ се виждатъ принудени, най-вече противъ волята си да дадатъ извѣстни права на подчиненитѣ си народи и даже да освободятъ нѣкои такива народи, то нищо по-жалко и смѣшно нѣма отъ претенциитѣ на нашитѣ малки комшии.

Тѣ, които прѣзъ изтеклитѣ двѣ години нанесоха най-голѣмия ударъ на принципа за националното обединение, тѣ, които попрѣчиха и до днесъ прѣчатъ на другитѣ си съсѣдни народи да постигнатъ своя народенъ идеалъ, нѣматъ моралното право да говорятъ за национално обединение.

Народъ, който не може да гарантира въ границитѣ на своята държава политически, религиозни и културни свободи за иностранитѣ меншенства, той нѣма правото да вкуси отъ щастieto на националното си обединение, той не го заслужава.

Погледнете Сърбия: кждѣ е турското население, което нѣкога гжсто е населявало Сърбия? — и споменъ отъ него нѣма. Кждѣ сж българитѣ отъ Нишъ, Пиротъ и Врания? Не ще мине много врѣме и тамъ ще се забрави, че нѣкога българска рѣчь се е говорило.

Идете въ Гърция: кждѣ сж цѣлѣшитѣ български училища и църкви въ поробена Македония? какво станаха чифлицитѣ и имотитѣ на турскитѣ землевладѣтели?

А Ромжния? — Тамъ душатъ сж коприненъ конецъ. Тази жалка държава приказва за национални идеали и се озѣрта да види кой комшия е излѣзълъ отъ кжщи да „обедини“ покжщината и имотитѣ му.

Не национално обединение, а келепиръ и плячка търсятъ нашитѣ съсѣди, както лани.

Само че този пжтъ „селото не е безъ кучета.“

BEKANNTMACHUNG.

wird hiermit bekannt gemacht, dass die 1915 in militärlüchtiges Alter tretenden deutschen Reichsangehörigen sich unverzüglich zur Rekrutierungs-Stammrolle auf dem Kaiserlichen Konsulat zu melden haben. Das Ersatzgeschäft für das Jahr 1915 findet abweichend von der Bestimmung des § 25, 1 der deutschen Wehrordnung bereits am 2. Januar 1915 statt.

Warna, den 15. Dezember 1914.
Der Kaiserlich Deutsche Consul.
Franoux.

ОБЯВЛЕНИЕ

Кожухарския магазинъ подъ хотелъ МОСКВА

В. П. КИСОВЪ

Пристигнаха голѣмъ изборъ европейски кожи и астрагани за: яки и боа и моншони, за поправка на дамски жакети и пр.

Приематъ се поржчки на много износни цѣни.

ТАКИ ИОНЕСКУ за виновника на всеобщата война.

БУКУРЕЩЪ, 4 декември. Таки Ионеску пише въ „Ла Руменъ“: „Призъ всичкото врѣме отъ Люле-Бургазския бой до Лондонския миръ, Австрия искала прѣдизвикването на всеобщата война, мимо австро-унгарското съглашение за запазване на мира и Австрия не се отказва отъ плана си. Съ съзерцанието на човѣшкитѣ слабости тя успѣти възможността за една война между побѣдителитѣ и ги подбуди къмъ тази война съ всички усилия, като накара България да извърши фаталния актъ.“

„Когато Австрия се излъга въ смѣткитѣ си и когато България биде побѣдена отъ сърбитѣ, Австрия се рѣши да нападне послѣднитѣ.“ „Г. Джолиоти даде доказателства за това нека и нямъ бжде позволено да даде такива.“

Прѣзъ м-май 1913 годи. графъ Берхолдъ натоварилъ австрийския пълномощенъ м-ръ въ Букурещъ да съблци на ромжнското правителство, кѣмъ което сърбитѣ и гърцитѣ се бѣха обѣждали за съдѣйствие въ случай на евентуално нападение отъ франъ на България, че Австрия ще защити България съ оръжие; а това ще рече, че на Ромжния се дава да разбере какво, мокаръ и да е съюзница на Австрия, послѣдната нѣма да допусне унищожаването на България за спасяването на Сърбия.

Графъ Андранш намира този документъ за carte blanche. Въ ромжнското външно министерство го нѣма, защото тази нота на графъ Берхолдъ бѣше прочетена само отъ единъ м-ръ и тоя, който не бѣше м-ръ на външнитѣ работи, даде такъвъ отговоръ, щото князъ Турнелбергъ не го прочете на оногози, комуто бѣше адресирано.

Послѣ Австрия намѣри за прѣдлогъ сараевския инцидентъ, за да обяви войната, виновникътъ за която бѣ графъ Тиса, който бѣше и фактическиятъ ръководителъ на австрийската политика.

Експозе на Братияну.

БУКУРЕЩЪ, 4 декември. Въмѣсто обичайното протрано експозе, м-ръ прѣдседателътъ и м-рътъ на войната Братияну, днесъ въ камарата, се ограничи да каже само нѣколко думи. Помоли болшинството и опозицията да се сплотятъ къмъ правителството, за да се изнесе тежката историческа отговорност, която отечеството прѣживява въ тѣзи трудни врѣмена. „Интереситѣ на отечеството ни, не ни позволяватъ много да говоримъ. Повече трѣбва да работимъ, отъ колкото да говоримъ. Нужно е да бждемъ господари надъ себѣ си, за да сме господари на отечеството си.“

Гърция противъ Сърбия.

ПЕТРОГРАДЪ, 4 декември. Гръцкиятъ пълномощенъ м-ръ Драгомиръ заявилъ: „Ако Ромжния не даде гаранция, че ще пази България да не нападне Гърция, ние никога нѣма да дадемъ помощъ на Сърбия.“

Гръцк. офицерство противъ Венизелоса.

РИМЪ, 4 декември. Положението на Венизелосъ, като президентъ, е твърдѣ разклатено. Начело съ цѣлото гръцко офицерство е образувано силно опозиционно настроенке противъ днешната външна политика на Венизелоса.

ДЕРУСИ ВЪ СОФИЯ.

СОФИЯ, 5 декем. Довечера пристига тукъ ромжнскиятъ пълномощенъ м-ръ Деруси, който сигурно носи нѣщо по-вече по тия тѣй жизнени въпроси за двѣтъ страни.

Французки и белгийски загуби.

БЕРЛИНЪ, 3 декември. Загубата на пѣхотни французки офицери е твърдѣ голѣма, така, че мѣчно може да се попълни. Кавалерийски офицери сж прѣминали въ пѣхотата и сж изпратени на първата линия.

Споредъ съобщения отъ Брюкселъ до „Хамбургеръ Нахрихтеръ“, белгийската войска е имала отъ 4 августъ до 1 декември н. с., слѣднитѣ загуби: 25,000 убити, 30,000 ранени въ Франция, 22,000 ранени въ Англия, 35,000 плѣнници въ Германия и 32,000 избѣгали въ Холандия. Отъ 200,000 белгийска армия, сж останали само 40,000 души.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

На западния боевъ театръ.

Французкитѣ атаки на изтокъ отъ Ипернъ пропаднаха съ голѣми загуби и офанзивата имъ на сѣверо-изтокъ отъ Сиупи пропадна.

Сжщия резултатъ има и онѣзи атаки на сѣверо-изтокъ отъ Орнесъ (сѣверно отъ Вердюнъ).

Въ областта на Вели, Анреманъ и на югъ отъ Сень-Михель, всички атаки противъ германскитѣ позиции бѣха напразно, а офанзивата имъ по направлението Флафеи на сѣверъ отъ Туль излезе успѣшно.

Въ Вогезитѣ сѣвержениата продължаватъ, германскитѣ прѣвзеха селото Шейнбахъ на изтокъ отъ Сосаимъ и заловиха 300 плѣнници.

Споредъ французки източникъ, въ Белгия тѣ сж напреднали съ нѣколко сполучливи атаки по продължение на канала Ипернъ и на изтокъ отъ Холбеке, но ж. п. гара Гонрей е бомбардирана отъ тежка германска артилерия.

Въ Алсация прѣдприетата германска офанзива на сѣверо-изтокъ отъ Коррай биде отблъсната.

Отъ английски източникъ се съобщава за успѣхи на съюзнитѣ войски по линията Холбеке — Витесметъ.

Операциитѣ до 2 декември включително сж сжждатъ така: малки успѣхи на фрѣнско-английскитѣ войски въ Белгия на сѣверо-изтокъ отъ Ипернъ, и прѣвземање на селото Шейнбахъ отъ германцитѣ.

Другитѣ фронтове сж безъ измѣнение.

Всички атаки до сега, прѣдпристи отъ съюзнитѣ войски, иматъ повече за цѣлъ да се освободи генералния щабъ върху положението, ефективна и дипломатичитѣ на германскитѣ войски.

Въ свръзка съ този планъ се тѣлкува изпращането на генералъ По въ Русия. Той не е въ състояние да вдѣхне сила и куражъ на рускитѣ войски, както нѣкои мислятъ, защото той у дома си не може да направи това, колко повече прѣдъ руския войникъ и офицеръ, на които джѣтъ и характера не познава.

Най-върното е, че той ще обсежда съ руския генераленъ щабъ планътъ, който трѣбва да се прѣложи на западния боевъ театръ. Подобно обсеждане не може да става нито по телеграфъ, нито по телефонъ, нито писменно, освѣтъ лично.

Тази е мисията на генер. По.

На източния боевъ театръ.

Отсѣгствието на съобщения за руситѣ въ руска Полша създава твърдѣ голѣми трудности на рускитѣ войски. А съобщенията, съ които разполагатъ германцитѣ освѣтъ желѣзопжтнитѣ линии и 70,000 автомобили, прѣвъзходствуватъ руситѣ. Така напримѣръ рускитѣ войски, за да прѣминатъ 50 км. отъ Лодзъ до Ловечъ имъ трѣбва повече врѣме отъ колкото германцитѣ, за да изминатъ 400 км. по желѣзницата отъ Калишъ до Лодзъ.

Труднитѣ на рускитѣ войски въ руска Полша сж неописуеми. Ако могатъ да напредъ-

натъ по-нататък по направлението на Млава и Солдау, успяват имъ въ Сахочинъ напълно ще компрометиратъ напредването на германцитъ въ източна Пруссия, и ще подбиятъ твърдъ много фронта имъ между Вистула и Варта въ околността на Ловичъ.

Забълзва се напоследък пристигане на нови германски сили при Иловъ.

Отъ австрийски източникъ се съобщава, че тѣ сж успѣли дазаставятъ руситъ да се оттеглятъ чакъ до линията Иасле—Ражбротъ.

Австрийцитъ подържатъ, че руситъ се оттегляватъ по цѣлия фронтъ: Петраковъ—Родомскъ—Волбромъ—Нисполониче—Ражбротъ. Може да се вѣрва, че австрийцитъ въ източна Галиция подържатъ офанзивата си, но недопустимо е руситъ да се оттегляватъ на югъ отъ Петраковъ.

Германцитъ правятъ национална слава отъ героизма на загиналитъ екипажи, въ потопенитъ отъ англичанитъ крайцери при Фалкландъ.

За чудене е, какъ германцитъ, толкова тактични и прѣдвидливи, не знаятъ отъ по-рано, че съдбата на тѣзи имъ флота не може да бѣде друга, като нѣматъ база за скриване въ случай на опасностъ и като не могатъ да получатъ помощъ отъ никадъ.

Да се взема човѣшкия животъ за слава, е една опасностъ, и ще се отрази твърдъ злѣ върху ръководящитъ германски крѣгове, когато ще даватъ смѣтка прѣдъ народа, на когото кръвта тѣй малко сж цѣнили.

Въ Кавказъ и Египетъ.

Споредъ германски и турски източници, турскитъ войски сж завзели нѣколко пункта при Сарай (източно отъ Ванъ). Главнитъ турски войски отъ Асер бейджанъ сж напреднали къмъ Селамасъ.

При Солдосъ, близо до Урмия турско-персийската (?) кавалерия е разбила единъ казашки полкъ.

Както се вижда, голѣмитъ сражения въ този пунктъ още не сж започнали.

Чапрашиковъ при Царя.

СОФИЯ, 5 декем. Снощи пристигна тукъ българския пълномощенъ м-ръ въ Нишъ г. Чапрашиковъ, който днесъ сл. пл. ще бѣде приетъ на ауденция отъ Царя.

БУДА-ПЕЩА, 4 декември. Съобщаватъ отъ Милано: В. „Соколо“ се научава отъ Варшава, че болницитъ му били прѣпълнени съ ранени. Художественитъ произведения се прѣнасятъ отъ Варшава въ Петроградъ.

Берлинъ, 4 декем. Рускитъ войски бидоха наново разбити въ цѣла Полша, главно на югъ отъ Лиманово.

ПЕТРОГРАДЪ, 4 дек. Германцитъ бидоха разбити при Солдау и отстъпватъ къмъ Млава.

Букурещъ, 4 дек. Слухъ се носи, че руситъ сж прѣвзели Млава.

Голѣми военни промѣни.

София, 5 декем. Тѣзи дни ще излъзе царски указъ, съ който се правятъ голѣми военни промѣни.

Началникътъ на втората инспекционна областъ генералъ Тошевъ ще бѣде назначенъ за адютантъ на царя.

Приятно ни е да хроникираме, че пожертвуванията за червения кръстъ, по случай годишния балъ, който се дава въ офицерския клубъ на 6-й т. м. вечерята, достигатъ вече до 12,000 лева.

Рускитъ неуспѣхи.

БЕРЛИНЪ, 4 декември. В. „Таймсъ“ върху положението на източния военъ театръ пише, че руситъ не сж успѣли да очистятъ Полша отъ германцитъ, защото имъ липсвало войска и куражъ и главно поради лошитъ съобщения. Тази трудностъ ще се чувствува още по-силно, когато руската войска стигне чакъ до Солдау.

Двѣтъ руски армии бѣха два пѣти отблъснати съ тежки загуби почти по единствената причина, защото желѣзницитъ дадоха възможностъ на германцитъ да докаратъ войскитъ си въ рѣшителния моментъ.

Концентрацията въ Елзасъ.

Римъ, 4 декемв. Слѣдствие французското раздвижение на войскитъ въ Елзасъ, германцитъ сж концентрирали 80,000 души войници въ Мюлхаузенъ, 50,000 въ Карнеръ и други войски денешно пристигатъ отъ Бавария.

Германцитъ на английска територия.

БЕРЛИНЪ, 4 декемв. (Б. Т. А.) Споредъ английски извѣстия въ Хертуполъ били убити повече отъ 20 души и ранени 30 души. Загубитъ били голѣми; Газомѣтърътъ се запалилъ и изгорѣлъ. Бомбардировката на Еофъ Хертуполъ започнала между 8 и 9 ч. вечерята. Тудобе е почти вече разрушенъ, но населението е избѣгало въ вътрѣшността на страната.

ЛОНДОНЪ, 4 декем. Адмиралтейството и министерството на войната съобщаватъ, че тази сутринъ германскитъ военни параходи бомбардирани Майф Хертуполъ и били заставени да се оттеглятъ. Тѣ бомбардирани Караборолъ и Усейлъ. Нашитъ параходи почнаха сражения съ тѣхъ.

Западниятъ фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 4 декем. За днесъ се очаква едно френско нападение по посока къмъ Тулъ и пълни дѣйствия по височинитъ около Щайнбахъ. Въ Елзасъ, кждѣто французитъ очакватъ подкрѣпление, както и въ Фландрия, се стрѣматъ да стигнатъ до укрѣпенитъ германски позиции, юго-източно отъ Ипернъ.

БЕРЛИНЪ, 4 декември. Военниятъ кореспондентъ на в. „Новое Время“ съобщава отъ Полша, че руската офанзива прѣтърпѣла пълна несполука. Рускитъ войски били въ крайно критическо положение и това се дължи на необикновения напѣнъ на Хиндембурговата офанзива. Снабдяването на руситъ съ припаси било застрашено отъ германцитъ. Отъ това положение руситъ могатъ да бѣждатъ спасени само съ отчаянъ и много силенъ напоръ или съ пълно и общо настѣпление, но въ всѣки случай много жертви ще трѣбватъ.

Туй съобщение, което минало незабѣлъзано отъ цензурата, усили още повече отчаянието въ руската столица и се дало разпореждане отъ полицията, щото в. „Новое Время“ да бѣде конфискуванъ.

Кавказкиятъ фронтъ.

ЦАРИГРАДЪ, 4 дек. Комюнике на главната квартира: Рускитъ войски се опитаха да напреднатъ, подпомогнати отъ тѣхнитъ орѣдия и картечници, по лѣвия брѣгъ на Дорукъ. Слѣдъ едно сражение, което продължи 5 часа, неприятелътъ биде отблъснатъ.

Слѣдъ сраженията въ околността на Фарей вчера нашитъ войски продължиха да прѣсѣдватъ непрѣкъсна то неприятеля.

Нашата кавалерия която срѣщна неприятеля на 15 км. западно отъ Котуръ и го прогони безъ да чака пристигането на пѣхота, по направление на Газа и Котуръ.

БЕРЛИНЪ, 4 декември. Главниятъ генераленъ щабъ съобщава: Въ цѣла Полша неприятелътъ слѣдъ опорити и ожесточени фронтални боеве, навсѣждѣ се прѣсѣдватъ отъ нашитъ войски. Вчерашнитъ и онзиदेशнитъ боеве въ сѣверна Полша рѣшиха изхода на сражението. Резултатитъ отъ това сражение сега още не могатъ да се изчислятъ.

Неприятелскитъ армии бидоха принудени да се оттеглятъ.

По източно-пруската граница нѣма нищо ново за отбѣлъзване.

При Нюпортъ французитъ продължаватъ успѣшно атакитъ си. Сжщо и при Любке и Лабасе французитъ се опитаха да прѣдприематъ атаки, но тѣ бидоха отбити съ много тежки загуби за неприятеля.

Намѣренята на французитъ, да построятъ единъ мостъ на р. Ена при Соасонъ, пропаднаха, благодарение на нашата артилерия. На изтокъ отъ Рейнъ едно укрѣпление биде разрушено.

ИТАЛИЯ МОБИЛИЗИРА

ЖЕНЕВА, 4 декемв. Съобщаватъ, че италиянскитъ войски тайно се мобилизиратъ.

ВИЕНА, 4 декември. (Б. Т. А.) Последнитъ съобщения твърдятъ, че съпротивата на главнитъ руски ли е сломена. Неприятелътъ е съвсѣмъ разбитъ на ното крило. Въ сраженията при Лиманово на сѣв нашитъ съюзници близо до Лодзъ при р. Лазура югъ (сломиха неприятеля. Въ Карпатитъ е започн общо настѣпление, особено въ мѣстността, разп жена въ подножието на Карпатитъ, дѣто войскитъ падатъ отъ линията Кресно. Сжщо и по останалъ частъ на фронта прѣсѣдванията продължаватъ.

РИМЪ, 4 дек. В. „Ханделсбандъ“ се научава между Кайзера и Молтке е произлѣзло недорозумѣние операциитъ на западния фронтъ. Кайзерътъ е прѣдла да се окупира направо Кале, а Молтке е поддърж атакитъ да бѣждатъ отправени върху Вердюнъ съ бинация да се напредва на сѣверъ съ цѣлъ да се дѣлятъ французската и английска армии.

Вѣрва се, че вслѣдствие на този конфликтъ, М ке си е подалъ оставката.

РИМЪ, 7 декем. Австрийци прѣвзеха града Нови-Сандекъ и сѣверна Галиция.

БУКУРЕЩЪ, 5 декем. Сърби прѣвзеха Земундъ.

Въ Бѣлградъ сж плѣнени 15,0 австрийци съ 150 топа.

НИШЪ, 5 дек. (Б. Т. А. Съобщение бюрото на сата). Австрийцитъ разграбили, опожарили и унищо гр. Лозенецъ, макаръ въ околноститъ на последни не станаха никакви сражения.

Сраженията прѣзъ последния периодъ на воен дѣйствия бѣха ожесточени. Виичко това е било из шено прѣдумишено.

Р. Димитриевъ къмъ Виена

РИМЪ, 4 декември. На в. „Масажеро“ съобщаватъ отъ Варшава, че руситъ вече нѣматъ за об Краковъ, но генералъ Радко Димитриевъ е напус обсадата на Пшемисълъ, като ще я прѣдаде на кия генералъ Бросиловъ и по такъвъ начинъ Радко митриевъ съ милионъ армия ще настѣпи къмъ Ви

БЕРЛИНЪ, 4 декември. „Дейли Хроникалъ“ съобщ Настѣплението си при Ипернъ германцитъ започнали и енергично нападение върху Соленисъ. Съюзницитъ напредъ изъ откритието на своята тежка артилерия при Марсала желѣзницитъ Ипернъ—Расаферъ срѣщнали силно съпротив отъ своитъ бронирани вагони.

Германцитъ отворили силенъ огънь и принудили съ цитъ да се оттеглятъ. Съюзницитъ, които били взели по на височинитъ, спрѣли германското настѣпление и сполучи достигнатъ пакъ до Марстирофъ.

БЕРЛИНЪ, 4 дек. (Б. Т. А. Волфбюро). Извѣст за нови голѣми побѣди на източния военъ теат се разпространи като грѣмъ между населението, на то възторгътъ е неописуемъ. Всички ижщи бидоха ве га окичени съ знамена, между които и австрийски.

Утрѣ училищата ще бѣждатъ затворени. Вѣстия изказватъ голѣмата си радостъ за голѣмата побѣда, и се равнява на първокласна историческа побѣда и и кватъ, че новата плячка на побѣдата е постигната гонарението на вѣрното братство на съюзническитъ во з. „Локаланцайгеръ“ казва, „това което се против ставя на гигантската армия на руския царъ, е една маса образувана отъ прусаци, чечемци, авст ци и унгарци. Орѣжието на едноглавия и двугл орли прѣдставляватъ едно орѣжие съ стоманена достъ и гѣвкавостъ.

Вѣстникътъ сравнява сраженията въ Полша съ Саламинъ, и съ тѣзи на каталонскитъ полета и Лайпцигъ, и заключава, че боя е увѣчанъ съ ус благодарение на гения на генералъ Хинденбургъ и смѣлостта и прѣзрѣнието къмъ смъртта на войс които се биятъ подъ славнитъ австрийски и герма знамена. В. „Теглише Рундшау“ пише: тукъ се зва по грандиозенъ начинъ братството по ор между народитъ на пруската монархия. Съ необ мостъта да се извадятъ всички располагаеми сили тивъ главния противникъ, се обяснява защо авст цитъ концентриратъ толкова войска въ Сърбия, ко сж имали сърбитъ, които играятъ днесъ въ Бѣл комедия на триумфъ.